

FACTORS AND CAUSES OF POVERTY AS A MAJOR GLOBAL PROBLEM

FACTORI ȘI CAUZE ALE SĂRĂCIEI CA PROBLEMĂ GLOBALĂ MAJORĂ

TOMESCU-DUMITRESCU CORNELIA,
ASS.PROF.PHD, UNIVERSITY ”CONSTANTIN BRÂNCUȘI” FROM TÂRGU JIU
elitomescu@gmail.com

ABSTRACT

THE PROBLEM OF POVERTY HAS BEEN FROM TIME IMMEMORIAL EXTENSIVELY ANALYZED VARIOUS ASPECTS OF IT, FROM ANCIENT PHILOSOPHERS TO THE MODERN APPROACHES ORIGINAL VISION OF RENOWNED SCHOLARS AS A. SEN, J. SACHS, ETC. GREAT ATTENTION HAS ENJOYED THIS AREA IN RECENT DECADES AND IN MULTIPLE STUDIES APPLICATIVE INTERNATIONAL BODIES - WORLD BANK (WB), UNITED NATIONS DEVELOPMENT PROGRAMME (UNDP), ETC. BUT ALTHOUGH RESEARCH ON THE CAUSES OF POVERTY HAVE EVOLVED OVER THE HISTORY OF MANKIND, FROM THE APPROACH OF DIVINE DECISION UNTIL THE APPROACH OF THE SITUATION CAUSED BY STRUCTURAL PROBLEMS IN THE ECONOMY OF THE STATE, SOME SIDES OF POVERTY BECAME MORE PRONOUNCED (SUCH AS APPEARANCE MONEY) AND OTHERS (EG, COMFORT THE POOR) REMAINED IN THE SHADOWS. HOWEVER REITERATES THAT POVERTY IS A COMPLEX PHENOMENON THAT REQUIRES A MULTILATERAL APPROACH, INTERACTING WITH DIFFERENT SPHERES OF HUMAN LIFE: ECONOMIC, SOCIAL, CULTURAL ETC.

KEYWORDS: POVERTY, FACTORS OF POVERTY, THE CULTURE OF POVERTY, SOCIAL POVERTY

CLASSIFICATION JEL: O10, O11

1. INTRODUCTION

Poverty is a major global problem and all efforts to reduce it continues to affect a considerable number of people in the world. Although poverty is probably one of the most famous problems of humanity, it remains a concept with many unknowns, and through its negative effects, poverty contributes to the degradation of human potential, reducing the chances of global development. Researched the problem importance is highlighted by the fact that October 17 was proclaimed by the UN General Assembly as "International Day for the eradication of poverty" and the period 1997- 2006 - "The first decade of United Nations poverty eradication". In 2007, the UN General Assembly proclaimed 2008-2017 as the "second decade of the United Nations to eradicate poverty".[7]

The problem of poverty has been from time immemorial extensively analyzed various

1. INTRODUCERE

Sărăcia reprezintă o problemă globală majoră și cu toate eforturile de reducere, ea continuă să afecteze un număr considerabil de persoane în plan mondial. Cu toate că sărăcia este probabil una din cele mai cunoscute probleme ale umanității, ea rămâne un concept cu multe necunoscute, iar prin efectele sale negative, sărăcia contribuie la degradarea potențialului uman, diminuând șansele dezvoltării globale. Importanța problemei cercetate este evidențiată și de faptul că ziua de 17 octombrie a fost proclamată de către Adunarea Generală a ONU drept "Ziua internațională a eradicării sărăciei", iar perioada 1997- 2006 - "Primul deceniu al Națiunilor Unite pentru eradicarea sărăciei". În anul 2007, Adunarea Generală a ONU a proclamat perioada 2008-2017 în calitate de "Al doilea deceniu al Națiunilor Unite pentru eradicarea sărăciei".

aspects of it, from ancient philosophers to the modern approaches original vision of renowned scholars as A. Sen, J. Sachs, etc. Great attention has enjoyed this area in recent decades and in multiple studies applicative international bodies - World Bank (WB), United Nations Development Programme (UNDP), etc. But although research on the causes of poverty have evolved over the history of mankind, from the approach of divine decision until the approach of the situation caused by structural problems in the economy of the state, some sides of poverty became more pronounced (such as appearance money) and others (eg, comfort the poor) remained in the shadows. However Reiterates that poverty is a complex phenomenon that requires a multilateral approach, interacting with different spheres of human life: economic, social, cultural etc.[7]

2. THE CONCEPT OF POVERTY

Poverty is nowadays one of the biggest problems of mankind. This statement we can make a simple global statistics: one in seven people suffer from chronic hunger. According to the Dictionary of the Romanian Language, poverty is "the lack of material means necessary for survival; condition of life of the poor; small amount, unsatisfactory (of something). " [7]

As observed from the definition of DEX, poverty is more than just a lack of material means necessary for survival, but the term can be used as an epithet derogatory granting him is another interpretation more negative that may arise marginalization in a companies. Defining poverty in socially can show that this reflects a pronounced imbalance, for a certain period, with profound implications in the life of social groups subject to this process and beyond. The consequences can be direct and indirect, that the social groups less or not at all poor, but intervening in the matter.[4]

European Union defines poverty since 1984 "will be considered poor individuals, families or groups of persons whose material, cultural and social rights are so limited that exclude them from the minimum acceptable way of life in the country where they live." We note here the two perspectives of poverty - the economic and socio-cultural. Further, we can address the two sides separately and socio-cultural perspective of poverty. Thus, we speak of the culture of poverty - a concept launched by Oscar Lewis in 1966, which carried out some studies on the behavior of the poor in Puerto Rico, culture, the anthropological sense, appears to be

Problema sărăciei a fost din timpuri străvechi pe larg analizată în diverse aspecte ale sale, începând de la filozofii antici pînă la abordările moderne originale în viziunea unor savanți notorii ca A. Sen, J. Sachs ș.a. De o mare atenție s-a bucurat acest domeniu în ultimele decenii și în cadrul multiplelor studii cu caracter aplicativ ale organismelor internaționale – Banca Mondială (BM), Programul Națiunilor Unite pentru Dezvoltare (UNDP), etc. Dar, deși cercetările privind cauzele sărăciei au evoluat pe parcursul istoriei omenirii, începând de la abordarea de decizie divină pînă la abordarea de situație cauzată de problemele structurale ale economiei statului, unele laturi ale sărăciei deveneau mai pronunțate (cum ar fi aspectul monetar), iar altele (de exemplu, confortul celor săraci) au rămas în umbră. Toate acestea reiterează că sărăcia reprezintă un fenomen complex, care necesită o abordare multilaterală, interacționând cu diferite sfere ale vieții omului: economică, socială, culturală ș.a.

2. CONCEPTUL DE SĂRĂCIE

Sărăcia reprezintă în zilele noastre una din cele mai mari probleme ale omenirii. Afirmația aceasta o putem face dintr-o statistică globală simplă: una din 7 persoane suferă de foame cronică.

Conform Dicționarului explicativ al limbii române, sărăcie este "lipsa mijloacelor materiale necesare existenței; starea, viața celui sărac; cantitate mică, nesatisfăcătoare (din ceva), lipsă"

După cum se observă și din definiția DEX, sărăcia înseamnă mai mult decât doar lipsa mijloacelor materiale necesare existenței, ci, termenul poate fi utilizat și ca epitet depreciativ acordându-i-se și o altă interpretare mult mai negativă ce poate naște marginalizări în cadrul unei societăți.

Definirea sărăciei din punct de vedere social poate arăta că aceasta reprezintă expresia unui dezechilibru accentuat, pe o anumită perioadă, cu implicații profunde în viața grupurilor sociale supuse acestui proces și nu numai. Consecințele pot fi directe, dar și indirecte, respectiv asupra categoriilor sociale mai puțin sau deloc sărace, dar care intervin în această problemă.

Uniunea Europeană definește sărăcia încă din 1984 " vor fi considerate sărace persoanele, familiile sau grupurile de persoane ale căror resurse materiale, culturale și sociale sunt atât de limitate încât le exclud de la modul de viață minim acceptabil în țara în care trăiesc".

determined by a series of patterns sediment social, which shape the way people think, feel and act. Analysis lifestyles of the poor has revealed that they have much in common, in turn determined by common factors that lead to what Oscar Lewis defined as the culture of poverty. Basically, these elements that make continuous culture of poverty are creating the poor a world own indulging and to not make any effort to change the situation, the establishment of a specific behavior able to aggravate the situation and perpetuate from generation.[4]

Analyzing the way of life of the poor, Oscar Lewis found that poor communities exist: a) a strong sense of marginality and helplessness; b) a strong sense of dependence and inferiority, and lack of social personalities; c) resignation and fatalism [8].

The second side, social poverty, refers to what the company intends to consider when referring to needs - that reflects perceived unmet social needs.

Townsend made in 1979 social definition of poverty: "Individuals, families and groups in a population can be characterized as being in poverty when they lack the resources to obtain the types of diet, to participate in activities and have conditions life and facilities that are common or at least widely encouraged or societies to which they belong."

The definition of Townsend refers to the existence of two standards of living one who turns out to be widespread in the population and another - socially accepted or institutionalized.

Encyclopaedia Britannica Online gives the following definition of poverty: "state of a person who lacks money or material possessions usual or socially acceptable."

Catholic Encyclopedia defines poverty as "a condition less or more long, that person without those things are essential to health and strength without a basic level of comfort and proper moral life."

The English-Russian Dictionary of construction we find the term "deprived area" - "territory where poor population lives."

Also in the literature are used synonymously with the term "poverty" such as poverty, lack, need, penury, privation, neave.

3. FACTORS AND CAUSES OF POVERTY

Poverty as a social problem is a deeply rooted plague that affects every culture and society. Besides maintaining a low level of

Remarcăm și aici cele 2 perspective ale sărăciei – cea economică și cea socio-culturală.

Mai departe, putem aborda separat și cele 2 laturi ale perspectivei socio-culturale a sărăciei. Astfel, vorbim de cultura sărăciei – un concept lansat de Oscar Lewis în 1966, care a efectuat unele studii asupra comportamentului populației sărace din Puerto-Rico, cultură care, în sens antropologic, apare ca fiind determinată de o serie de tipare sedimentate social, ce modelează felul în care oamenii gândesc, simt și acționează. Analiza stilurilor de viață ale celor săraci a scos în evidență faptul că aceștia au multe elemente în comun, determinate la rândul lor de factori comuni care duc la ceea ce a definit Oscar Lewis ca fiind cultura sărăciei. Practic, aceste elemente ce permanentizează cultura sărăciei sunt crearea de către săraci a unei lumi proprii în care se complac și față de care nu fac nici un efort de schimbare a situației, instituirea unui comportament specific în măsură să agraveze situația și să o perpetueze din generație în generație.

Analizând modul de viață al săracilor, Oscar Lewis a identificat că în comunitățile sărace exista: a) un puternic sentiment al marginalității și al neajutorării; b) un puternic sentiment al dependenței și inferiorității, și lipsa unei personalități sociale; c) resemnare și fatalism (Zamfir Elena, 2004)

Cea de-a doua latură, sărăcia socială, se referă la ce anume își propune societatea să aibă în vedere atunci când se referă la necesități – adică reflectă nesatisfacerea nevoilor percepute social.

Townsend formulează în 1979 definiția socială a sărăciei: „Indivizii, familiile și grupurile într-o populație, pot fi caracterizați ca fiind în sărăcie atunci când le lipsesc resursele necesare pentru a obține tipuri de dietă, pentru a participa în activități și a avea condițiile de viață și facilitățile care sunt obișnuite sau cel puțin larg răspândite sau încurajate în societățile cărora le aparțin“.

Astfel, definiția lui Townsend se referă la existența a două standarde de viață unul care se dovedește a fi larg răspândit în populație și un altul – social acceptat sau instituționalizat.

Enciclopedia Britannică Online dă următoarea definiție sărăciei: “stare unei persoane căreia îi lipsesc bani sau posesiile materiale obișnuite sau social acceptabile”.

Enciclopedia catolică definește sărăcia ca o “condiție mai puțin sau mai mult îndelungată, în care persoana se află fără acele lucruri esențiale

incomes among members of a community, poverty includes limiting access to services like education, health, decision making and lack of communal facilities like water, sanitation, roads, transport and communications.

The simple transfer of funds to victims of poverty will reduce or eradicate poverty but will alleviate symptoms in the short term. It is understood that this is not a sustainable solution because poverty is a social problem and requires a social solution. [1]

This solution is clear, consciously and intentionally removal of the big five factors of poverty. A "factor" or a "cause" is not quite the same. A "cause" is something that contributes to the origin of a problem like poverty, while a "factor" is something that contributes to its maintenance after already appeared. On a global scale, poverty has many historical causes: colonialism, slavery, war and conquest. Between those causes and what we call factors that maintain poverty is an enormous difference. The difference lies in what we can do today. We can not go back in history to change the past; but what we can do is to eliminate the factors that perpetuate this phenomenon.[1]

The factors of poverty (as a social problem) are: ignorance, disease, apathy, dishonesty and dependency.[1] They are regarded merely as conditions without any moral evaluation: these factors are not considered as good or bad, they just exist. If the decision of a group of people in a society or community is to reduce or eliminate poverty, the group will have to achieve the objective without judging but only to observe and identify the factors that lead to poverty for them could eliminate.

This is all the more important as the big five contribute to the emergence of secondary factors of poverty as lack of markets, poor infrastructure, weak leadership, bad governance, lack of jobs, lack of training, absenteeism, lack of capital and others. As we have already emphasized, each has its origins one of the big five, is a social problem and contributing to the perpetuation of poverty; therefore, their eradication is needed to eliminate poverty.

Ignorance means lack of information or lack of knowledge. Unfortunately, some people who know this is trying to keep the information to themselves (as a strategy to gain unfair advantage) and prevent other to obtain it. Equally important it is to determine what is missing information needed in a community. Many designers and people of good will who

pentru sănătate și putere, fără un nivel elementar de confort și viața morală adecvată”. În Dicționarul de construcție englez-rus găsim termenul „zonă deprivată” - „teritoriu în care locuiește populație săracă”.

De asemenea, în literatura de specialitate sunt utilizate sinonime ale termenului „sărăcie”, precum: mizerie, lipsă, nevoie, penurie, privațiune, neavere.

3. FACTORI ȘI CAUZE ALE SĂRĂCIEI

Sărăcia ca problemă socială este o rana cu rădăcini adânci care afectează fiecare dimesiune a culturii și a societății. Pe lângă menținerea unui nivel scăzut de venituri printre membrii unei comunități, sărăcia include limitarea accesului la servicii ca educația, sănătatea, luarea deciziilor precum și lipsa facilităților comunale ca apa, sanitația, drumurile, transportul și comunicațiile.

Simplul transfer de fonduri către victimele sărăciei nu va reduce sau eradica sărăcia ci doar îi va alina simptomele pe termen scurt. Este de la sine înțeles că aceasta nu este o soluție durabilă deoarece sărăcia este o problema socială și cere o soluție socială. Această soluție reprezintă clara, conștienta și intenționata eliminare a celor cinci mari factori ai saraciei.

Un "factor" sau o "cauza" nu înseamnă chiar același lucru. O "cauză" este ceva care contribuie la originea unei probleme ca sărăcia, în timp ce un "factor" este ceva care contribuie la menținerea ei după ce a apărut deja.

La scară globală, sărăcia are multe cauze isorice: colonialismul, sclavagismul, războiul și cucerirea. Între acele cauze și ceea ce numim factorii care mențin sărăcia este o diferență enormă. Diferența constă în ceea ce putem face azi. Nu putem merge înapoi în istorie ca să schimbăm trecutul; ceea ce putem să facem însă este să eliminăm factorii care perpetuează acest fenomen.

Factorii sărăciei (ca problemă socială) sunt următorii: ignoranța, boala, apatia, lipsa de onestitate și dependența. Ei sunt considerați doar ca simple condiții fara nici o evaluare morală: acești factori nu sunt considerați ca fiind răi sau buni, ei doar există. Dacă decizia unui grup de oameni într-o societate sau comunitate este de a reduce sau a elimina sărăcia, acel grup va trebui să-și realizeze obiectivul fără a judeca ci doar prin a observa și identifica factorii care duc la sărăcie pentru a-i putea elimina .

Acest lucru este cu atât mai important cu cât cei cinci mari contribuie la apariția factorilor secundari ai sărăciei ca: lipsa de piețe, lipsa infrastructurii, slăbirea conducerii, proasta

want to help the community become stronger considers that the only solution is education. But education means many things, and some information is not necessarily important.

Disease - when a community has a high rate of illnesses increased absenteeism, decreased productivity and bogășia is created in smaller quantities. Therefore, beyond the misery, discomfort and death, illness is a cause of poverty.

Being healthy (feeling good) not only helps individuals to be rich but contribute to poverty eradication in the community.

Apathy is present when people do not care or when they feel so weak that it is trying to change things, to correct wrongs, correct the mistakes or to improve their living conditions. Sometimes people are so powerless to do anything that they become envious community not only members but even those of family. Moreover, they even tried to bring him and others who try to make more poverty level. Apathy apathy born.

Dishonesty (cowardice). When resources are diverted to a community for personal purposes by a person in power, I had to do with much more than morality. In this set of training, we make value judgments of what is good or bad. However, it should be emphasized as a major factor leading to poverty is the dishonesty of some people in power. The amount stolen from the public and which is used by an individual person is much smaller than the decline of public welfare.

Dependence results from the position of the recipient charity. After a disaster in the short term, the charity may be essential to survive. Charity term, however, may contribute to the death of the recipient, and certainly continuing poverty.

In the context of urban poverty is one of the main causes of urban segregation. Urban Segregation refers to the separation between different social groups in urban areas. In other words, we speak of social exclusion.

The city is seen as a symbol of prosperity, a cultural center, commercial, and economic, which attract less favored social groups in rural areas that concern the city as a chance to improve living standards. In reality, for many, the city means a struggle, which if lost, can lead to serious consequences such as homelessness and social deviance.

This category of homelessness, belongs to the category of people affected by

guvernare, lipsa de locuri de munca, lipsa de pregătire, absenteism, lipsa de capital și altele. Așa cum am accentuat deja, fiecare dintre aceștia are la origini unul dintre cei cinci mari, reprezintă o problemă socială și contribuie la perpetuarea sărăciei; prin urmare, eradicarea lor este necesară pentru eliminarea sărăciei.

Ignoranța înseamnă lipsa de informație sau lipsa de cunoștințe. Din nefericire, unii oameni care știu acest lucru încearcă să păstreze informația doar pentru ei (ca strategie de a obține avantaje nedrepte) și îi împiedică pe ceilalți de a o obține. La fel de important este să determinăm care este informația necesară care lipsește într-o comunitate. Mulți proiectanți și oameni de bună credință care doresc să ajute comunitatea să devină mai puternică consideră că singura soluție este educația. Dar educația înseamnă multe lucruri și unele informații nu sunt neapărat importante.

Boala - atunci când o comunitate are o rata înalta de îmbolnăviri crește absentismul, scade productivitatea și bogășia este creată în cantități mai mici. Prin urmare, dincolo de mizerie, discomfort și moarte, îmbolnăvirile constituie o cauza a sărăciei. A fi sănătoși (a se simți bine) nu numai că îi ajută pe indivizi să fie bogăți dar contribuie la eradicarea sărăciei în comunitate.

Apatia este prezentă atunci când oamenii nu le pasă sau atunci când ei se simt atât de slăbiți încât nu încearcă să schimbe lucrurile, să corecteze nedreptățile, să repare greșelile sau să-și îmbunătățească condițiile de viață.

Uneori oamenii sunt atât de neputincioși să facă ceva încât devin invidioși nu numai pe membrii comunității ci chiar și pe cei din familie. Mai mult, ei încercă chiar să-i aducă și pe ceilalți care încearcă să facă mai mult la nivel de sărăcie. Apatia naște apatie.

Lipsa de onestitate (lașitatea). Atunci când resursele destinate unei comunități sunt deturnate în scopuri personale de către o persoană la putere, aveam de a face cu mult mai mult decât moralitatea. În acest set de training, nu facem judecăți de valoare a ceea ce este bun sau rau. Totuși, trebuie să scoatem în evidență ca un factor major care duce la sărăcie este lipsa de onestitate a unor persoane care se află la putere. Suma sustrasă de la public și care este folosită de o persoană individuală este mult mai mică decât scăderea bunăstării publice.

Dependența rezulta din poziția de primitor al carității. După un dezastru, pe termen

extreme poverty, ie a shortage so severe financial resources that the living conditions of these people are absolutely unacceptable for a civilized society and alter seriously the dignity of the human being, producing rapid and difficult to reverse degradation of normal social functioning capabilities.

Extreme poverty tends to fix the chronic marginalization and social exclusion, chances out of poverty became insignificant in terms of accessibility.

As a finding realize that urban areas generate a category of homelessness in a much more rural than it generates. And we ask the question - why did this happen? In rural areas, which in statistical terms has a population much poorer than the urban, why there homeless people? It may be another system of human values more attention to the needs of the villagers neighbor or simply through better integration of the individual in the social and economic areas.

The fact that we are born equal in terms of economic and social state can not be disputed. Unfortunately, there are always people who are struggling with poverty.

We can identify that one of the main causes of poverty is the deviant individual behavior, or simply passive refusal or lack of interest to get out of this state. In other words, if alcoholics, the unemployed who refuse any request for filling a job, those who refuse to go to school, etc., can be considered fully responsible for their state of poverty.

Social policies have regard to poverty while helping to punish, stigmatization precisely because it is not the fault of society. In this situation the individual has two opportunities: either it will reinforce his efforts to move out of poverty or poor support the tag. Criticism arising in this respect are relevant because the punishment or stigma may cause discouragement what not would only aggravate the situation more than to incite attitude or action.

Practice has shown that aid have not had the desired effect, in that it created dependency on the one hand and, on the other hand have been used for purposes other than those for which they were granted. This requires rethinking the ways and forms of granting social support.

An opposite perspective above poverty as having causality in society, low-income individuals being considered victims rather than culprits. Under this approach it is assumed that poverty could be eliminated through programs

scurt, caritatea poate fi esențială pentru a putea supraviețui. Caritate pe termen lung, însă, poate contribui la moartea celui care o primește și, cu siguranță, la continuarea sărăciei.

În contextul urban, sărăcia reprezintă una dintre cauzele principale ale segregării urbane. Segregarea urbană se referă la separarea dintre diferitele grupuri sociale în mediul urban. Cu alte cuvinte, vorbim de marginalizarea socială.

Orașul este perceput ca un simbol al prosperității, un centru cultural, comercial, și economic, lucru ce atrage categoriile sociale mai puțin favorizate din mediul rural, ce privesc orașul ca o șansă a îmbunătățirii nivelului de trai. Însă în realitate, pentru mulți, orașul înseamnă o adevărată luptă, care dacă este pierdută poate duce la consecințe grave cum ar fi lipsa unui adăpost și devianță socială.

Această categorie, a persoanelor fără adăpost, face parte din categoria persoanelor afectate de o sărăcie extremă, adică cu o lipsă atât de gravă a resurselor financiare încât condițiile de viață ale respectivelor persoane sunt absolut inacceptabile pentru o societate civilizată și alterează grav demnitatea ființei umane, producând degradări rapide și greu reversibile ale capacităților de funcționare socială normală.

Sărăcia extremă tinde să se fixeze cronic în marginalizare și excluziune socială, șansele de ieșire din situația de sărăcie devenind nesemnificative din perspectiva accesibilității.

Ca o constatare, realizăm că mediul urban generează o categorie a persoanelor fără adăpost, într-o măsură mult mai mare decât îl generează mediul rural. Și ne putem pune întrebarea – oare de ce se întâmplă acest lucru? În mediul rural, care la nivel statistic are o populație mult mai săracă decât la nivel urban, de ce nu există persoane fără adăpost? Posibil să fie vorba de un alt sistem de valori umane, de mai multă atenție la nevoile aproapelui din partea consătenilor sau pur și simplu datorită unei mai bune integrări a individului în mediul social și economic rural.

Faptul că nu ne naștem egali din punct de vedere al statului economico-social nu poate fi contestat. Din păcate, există oameni ce dintotdeauna se luptă cu sărăcia.

Putem identifica că una din principalele cauze ale sărăciei o reprezintă comportamentul individual deviant, sau pur și simplu pasiv, de refuz sau de lipsă de interes de a ieși din această stare. Cu alte cuvinte, în cazul persoanelor alcoolice, a șomerilor care refuză orice solicitare de ocupare a unui loc de muncă, a celor ce refuză

and actions in the general society and the poor attitude of blaming the victim in position leads to wrong orientation of social programs. Thus, the distinctive "class" of the poor, spoken in society, in reality even the poor external conditions imposed by the company that actually causes such as unemployment, housing, lack of education, deviant behavior.

What is worse is the indifference to society as a general condition, the condition tends to proliferate and involving a significant number of people. And the indifference of some can become the starting point for the unfortunate destiny of others. Social indifference born depression, which in Romania is reflected as the worst level in a very high rate of 16 suicides per 100 000 inhabitants, compared to 10 per 100 000 inhabitants in Europe.

Some might think that cynicism, misanthropy, confer a protective benefit. If you do not care about suffering or distress to others, you do not suffer any additionally. But it is not. Empathy is that phenomenon whereby a person feels the feelings of others and is 2 types: basal (ie inherited, instinctive, and manifest and animals, consisting of primary emotions like pain, fear, and although it has nothing to do with compassion and altruism causes significant personal suffering) and a type of empathy evolved not cause personal suffering - when handyman to understand the suffering of others or imagine to put ourselves in another person's place.

In other words, when we choose the path cynical, indifference, we can not control, suppress, higher than empathy, the "good" selfless. The basal personal suffering, is still present. And while this personal distress, which no longer catalysed sublimated into a high empathy, selfless, will increase. No matter how we strive to be indifferent, ultimately we do ourselves harm.

CONCLUSIONS

The five factors are not independent of one another: illness contributes to ignorance and apathy; Dishonesty contributes to disease and addiction, and so on. In other words, they influence each other.

The adage "think globally and act locally" is useful in any process of social change. The five factors of poverty appear to be only spread and rooted in cultural values and practices. In our everyday life we think we can not do anything.

să meargă la școală, etc., pot fi considerate pe deplin vinovate de starea lor de sărăcie.

Politicile sociale au în vedere sprijinirea sărăcilor în același timp cu aplicarea unor pedepse, stigmatizări tocmai datorită faptului că vina nu este a societății. În această situație individul dispune de două oportunități: fie își accentuează eforturile de a ieși din starea de sărăcie, fie acceptă eticheta de sărac. Criticile apărute în acest sens sunt pertinente datorită faptului că pedepsele sau stigmatizarea pot avea efecte de descurajare ceea ce nu ar face altceva decât să agraveze mult mai mult situația, decât să incite la atitudine sau acțiune.

Practica a demonstrat că ajutoarele acordate nu au avut efectul scontat, în sensul că au creat pe de o parte dependență, iar pe de altă parte au fost folosite în alte scopuri decât cele pentru care au fost acordate. Acest aspect presupune regândirea modalităților sau formelor de acordare de ajutoare sociale.

O perspectivă opusă celei prezentate anterior consideră sărăcia ca având cauzalitatea în societate, indivizii cu venituri reduse fiind considerați victime și nu vinovați. Conform acestei abordări se presupune că sărăcia ar putea fi eliminată prin programe și acțiuni la nivelul general al societății, iar atitudinea de blamare a săracului în poziție de victimă conduce la o orientare greșită a programelor sociale. Astfel, trăsăturile distinctive "de clasă" ale săracilor, despre care se vorbește în societate, ar fi în realitate condiții externe impuse săracilor chiar de către societate care sunt de fapt cauze cum ar fi șomajul, locuință necorespunzătoare, lipsa educației, comportamente deviate.

Ce este și mai grav pentru societate este indiferența ca stare generală, ca stare ce tinde să se prolifereze și la care participă un număr semnificativ de persoane. Iar indiferența unora poate deveni punct de plecare pentru destinul nenorocit al altora. Indiferența socială naște depresie, ce la nivelul României se concretizează ca cel mai grav nivel într-o rată foarte mare de sinucideri de 16 la 100 000 locuitori, față de 10 la 100 000 locuitori pentru Europa.

Unii ar putea crede că cinismul, mizantropia, conferă un avantaj protector. Dacă nu îți pasă de suferința sau necazurile altora, nu suferi nici tu în mod suplimentar. Însă nu este așa. Empatia este acel fenomen prin care o persoană resimte trăirile unei alte persoane și este de 2 tipuri: bazal (adică moștenit, instinctual, și manifest și la animale, ce constă în emoții primare ca durerea, teama, și care deși nu are nicio

The reality is different: if each of us is committed to fight against the factors that lead to poverty, personal effort will have a multiplier effect on others and, thus, will help eliminate "five" and eventually to victory over poverty.

BIBLIOGRAPHY

- [1] Bartle P., 2014, *Factorii sărăciei – cei cinci mari*
- [2] Dicționarul explicativ al limbii române, 1996, <http://www.dictionare.org/dex-online/>
- [3] Enciclopedia Britannică Online, <http://www.britannica.com>
- [4] Majuru A., 2013, *Sărăcia, marginalizarea și indiferența socială în contextul urban*
- [5] Neculau A., Ferreol G., 1999, *Aspecte psihosociale ale sărăciei*, Ed. Polirom
- [6] Voicu B. *Calitatea vieții. Cât de săraci sunt românii: abordări subiective și consensuale*, Calitatea Vieții, XVII, nr. 1–2, 2006
- [7] Șonțu N., 2012, *Fenomenul sărăciei – problemă mondială și națională: cauze, consecințe, soluții*, teză de doctorat
- [8] Zamfir Elena, Preda Marian, Dan Adrian, 2004, *Surse ale excluziunii sociale*, Revista de Asistență Socială, nr.2-3, București

legătură cu compasiunea și altruismul, produce o importantă suferință personală) și un tip mai evoluat al empatiei ce nu produce suferință personală – când raționăm pentru a înțelege suferința unei alte persoane sau imaginăm pentru a ne pune în locul altei persoane.

Cu alte cuvinte, atunci când alegem calea cinică, a indiferenței, nu ne putem controla, suprima, decât empatia superioară, cea „bună”, altruista. Cea bazală, a suferinței personale, e în continuare prezentă. Și, în timp, această suferință personală, care nu mai e catalizată, sublimată într-o empatie superioară, altruista, va crește. Oricât ne-am strădui să fim indiferenți, în cele din urmă noua insă ne facem rău.

CONCLUZII

Cei cinci factori nu sunt independenți unul de altul: îmbolnăvirile contribuie la ignoranță și apatie; lipsa de onestitate contribuie la îmbolnăviri și dependență, și așa mai departe. Cu alte cuvinte, ei se influențează reciproc.

Zicala "gândește global și acționează local" este de folos în orice proces de schimbare socială. Cei cinci factori ai sărăciei nu par să fie numai răspândiți dar și înrădăcinați în practicile și valorile culturale. În viața noastră de zi cu zi putem crede că nu putem face nimic.

Realitatea este alta: dacă fiecare dintre noi se angajează să lupte împotriva factorilor care duc la sărăcie, efortul personal va avea un efect multiplu asupra altora și, în felul acesta, vom contribui la eliminarea "celor cinci" și în cele din urmă la victoria asupra sărăciei.

BIBLIOGRAFIE

- [1] Bartle P., 2014, *Factorii sărăciei – cei cinci mari*
- [2] Dicționarul explicativ al limbii române, 1996, <http://www.dictionare.org/dex-online/>
- [3] Enciclopedia Britannică Online, <http://www.britannica.com>
- [4] Majuru A., 2013, *Sărăcia, marginalizarea și indiferența socială în contextul urban*
- [5] Neculau A., Ferreol G., 1999-*Aspecte psihosociale ale sărăciei*, Ed. Polirom
- [6] Voicu B. *Calitatea vieții. Cât de săraci sunt românii: abordări subiective și consensuale*, Calitatea Vieții, XVII, nr. 1–2, 2006
- [7] Zamfir Elena, Preda Marian, Dan Adrian, 2004, *Surse ale excluziunii sociale*, Revista de Asistență Socială, nr.2-3, București